

وطن امروز

تیتراژ

مهدوی ابهری در گفت‌وگو با «وطن امروز» درباره
تعلل مسوولان برای صدور مجوز
در حوزه پتروشیمی:

دولت

شرمنده باشد

گزارش «وطن امروز» درباره راه‌حل‌های عملی
برای بهبود شرایط بخش خصوصی

سرمایه مایه اقتصاد

منقحات ۵۳

نگاهی به تأثیر منفی فعالیت‌بلاگرها
بر سبک زندگی مخاطبان فضای مجازی

بلای بلاگری

صفحه ۴

رئیس‌جمهور آمریکا مقررات اقتصادی و پیشنهادی
جدیدیه مطرح کرده که منجر به بهت
همی‌ممالانش شده‌است

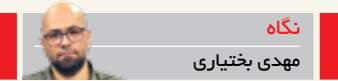
تراپ علیه

اقتصاد جهان

کاهش قیمت نفت و افزایش تعرفه چگونه
منجر به زیان کشورهای صنعتی می‌شود

صفحه ۳

ژنرال‌ها در صف برکناری؛ چه زمانی نوبت سیاسیون می‌رسد؟

اعلام استعفای «هرتری هالوی» رئیس‌ستاد
ارتش اسرائیل را باید آغاز موج جدیدی از «استعفا
/ برکناری»‌ها در میان مقامات عالی‌رتبه دولت
صهیونیستی طی روزهای آینده دانست؛ موجی
که البته پیش از این از میان نظامیان برخاسته و
احتمالا خیلی زود به حوزهای امنیتی و سیاسی
نیز خواهد رسید. در سایه طولانی شدن جنگ،
استعفا / برکناری‌ها نیز به تعویق افتاد اما حالا
با اجرای توافق آتش‌بس با حماس، نیز تحقیقات
درباره «شکست بزرگ ۱۷ اکتبر» که توسط
ارتش اسرائیل تهیه شد و قرار است گزارش آن
ماه آینده «قبل از رفتن رسمی هالوی از
ریاست ستاد ارتش- منتشر شود، انتظار می‌رود
کنار رفتن مقصران این شکست، سرعت بیشتری
بگیرد مقصرانی که در حوزه نظامی عمدتا مربوط
به فرماندهی جنوب، عملیات‌ها هستند.
از میان ۵۳ مقصر اصلی شکست ۱۷ اکتبر، یعنی
نخست‌وزیر، وزیر جنگ، رئیس ستاد ارتش، رئیس
شپاک (سازمان امنیت داخلی) و رئیس امان
(اطلاعات ارتش)، تاکنون ۲ نفر از پست‌های خود
کنار رفته‌اند: «یوآو گالات» وزیر جنگ، «هرتری
هالوی» رئیس ستاد ارتش و «هارون خلیوا»
رئیس امان. در ارتش، بعد از استعفای «هرتری
هالوی» رئیس ستاد، «یارون فینکلمن» فرمانده
منطقه جنوب، «نوسی شیرزل» فرمانده یگان
۸۲۰۰، «آوی روزنفلد» فرمانده لشکر غزه، «حیییم
کوهن» فرمانده تیپ شمال لشکر غزه و بسیاری
فرماندهان عالی رتبه در صف برکناری قرار دارند.
ژنرال «هودد بسویک» فرمانده عملیات از دیگر
اسامی حاضر در لیست برکناری قریب‌الوقوع است
که به گفته منابع اسرائیلی، پیش از حمله حماس،
به گزارش‌های رسیده مبنی بر تحرت مشکوک
در مرز با غزه بی‌اعتنایی کرده بود.
فرماندهان دیگری نظیر «مسرود آلونی»
(فرمانده دانشکده نظامی) که در سال‌های اخیر
فرماندهی لشکر غزه را بر عهده داشت و «لیعزر
تولدانو» معاون بخش استراتژی و حلقه سوم ارتش
(که روی ایران نیز متمرکز است) نیز در صف
برکناری قرار دارند که البته همه آنها باید در جریان
تحقیقات شکست ۱۷ اکتبر پاسخگو هم باشند.
در حوزه امنیتی، «رون بار» رئیس شین‌بت
(شپاک) مهم‌ترین مقصر شکست است که یک
هفته پس از عملیات توفان الاقصی در ۱۷ اکتبر نیز
در نامای به کارکنان تحت امر خود، مسؤولیت
شکست را گردن گرفت. اما در حوزه سیاسی،
همه نگاه‌ها به سمت شخص نتانیاهو به عنوان
نخست‌وزیر است که مقصر اصلی شکست بزرگ
۱۷ اکتبر محسوب می‌شود.

در جریان مبادله اسرا میان حماس
و رژیم صهیونیستی، ۲۰۰ اسیر فلسطینی
شامل تعدادی از مبارزان نامدار مقاومت
از زندان‌های امنیتی رژیم اشغالگر قدس
آزاد شدند

آزادی سنوارها

عکس Anadolih

اسرائیل چگونه به آتش بس تن داد؟

به نیروی هوایی متکی است و بدون در اختیار
داشتن این نیرو فلج و مستأصل می‌شوند، از این رو
حتی‌الحق‌دور از نبرد رودرو پرهیز می‌کنند و این
در حالی است که تأمین طولانی‌مدت هزینه‌های
این بخش برای آنها ناممکن به نظر می‌رسد. تأمین
هزینه‌های سنگین این جنگ برای رژیم اشغالگر
قدس، همچنین آمریکا که به‌رغم بدهی بیش از
۳۵ تریلیون دلاری همچنان و همزمان در حال
شرارت در نقاط مختلف جهان از جمله در اوکراین
است و طی چند سال اخیر با حوادث و بحران‌های
طبیعی نداشتنه است به طوری که در این ۴۷۰ روز
متحمل ۲ هزار کشته و ۷۰ هزار زخمی شده
و تاکنون خسارت‌های جبران‌ناپذیری را به
اقتصاد این رژیم جعلی، همچنین آمریکا و ایضا
اروپا وارد کرده است. در این رابطه گفته می‌شود
صهیونیست‌ها تا امروز بیش از ۶۳ میلیارد دلار
فقط در غزه هزینه کرده‌اند و این هزینه جز
مواردی است که صرف نبرد با حزب‌الله و حمله
به سوریه و دیگر کشورها کرده‌اند، همچنین به
این موارد باید سایر هزینه‌های ناشی از جنگ از
جمله توقف کامل فعالیت بندر ایلات (تحت تأثیر
حملات نیروهای مؤمن و مقتدر انصارالله یمن)،
هزینه‌های ناشی از تخریب برخی زیرساخت‌ها و
تجهیزات و اختلال در فعالیت‌های اداری و تجاری
به خاطر استمرار بی‌وقفه حملات موشکی جبهه
مقاومت یا مسواردی مثل قطع کامل درآمد‌های
گردشگری این رژیم و امثال آن نیز اشاره کرد.
حجم زیان‌های اقتصادی اشغالگران در حدی
است که این جنگ تنها در بخش گردشگری
بیش از ۵ میلیارد دلار خسارت برای آنها به
ارمعان آورده است که البته به این مبلغ نیز باید
هزینه ۱۰ میلیارد دلاری اسکان بیش از ۶۸ هزار
شهركنشین که از خانه‌های غصبی خود در
مرزها متواری و در سایر نقاط مستقر شده‌اند یا
مواردی مانند افزایش هزینه کشتیرانی، نیز توقف
سرمایه‌گذاری خارجی در سرزمین‌های اشغالی و
فرار سرمایه‌گذاران قبلی را هم افزود. شدت و
استمرار حملات جبهه مقاومت، همچنین تداوم
حملات پراکنده‌رزمندگان فلسطینی نیز مشکلات
آنها را تشدید کرده بود. سرزمین‌های اشغالی در
این ۱۶ ماه هدف بیش از ۲۶ هزار موشک از سوی

حمایت مردم غزه و فلسطین از اقدامات حماس
و جهاد اسلامی و همزمان تظاهرات مردم دنیا
علیه جنایات صهیونیست‌ها در تمام دنیا (حتی
در دانشگاه‌های اروپا و آمریکا) و قرار گرفتن اخبار
جنایات اسرائیل در صدر خبر رسانه‌های جهان
طی ۴۷۰ روز گذشته، در پذیرش آتش‌بس از
۳- نکته دیگری که برای صهیونیست‌های پرمدعا
غیرقابل تحمل است، میزان تلفاتی است که در
طول ۷۶ سال حکومت نامشروع و تنگین این
رژیم و در هیچ‌یک از نبردهای قبلی صهیونیست‌ها
سابقه نداشته است به طوری که در این ۴۷۰ روز
متحمل ۲ هزار کشته و ۷۰ هزار زخمی شده
و ۲۵۰ نفر از نیروهای آنها به اسارت درآمدند.
این ناکامی‌ها، همچنین تلفات و خسارات سبب
شد نتنها خریدی‌ها به بهانه‌های مذهبی، بلکه
بسیاری از نظامیان اسرائیلی و نیروهای ذخیره نیز
به دلایل مختلف از رفتن به نبرد امتناع کنند و
میزان نافرمانی، همچنین امر خودکشی در ارتش
این رژیم بشدت افزایش یافت و در نتیجه این رژیم
با کمبود نیرو نیز مواجه شد. توقف مهاجرت به
سرزمین‌های اشغالی و مهاجرت معکوس ۵۰۰
هزار صهیونیست به خارج از فلسطین اشغالی
نیز مشکل آنها را مضاعف کرد اما نگرانی آنها به
همین مقدار محدود نمانده است، چرا که نتایج
افکارسنجی‌ها نشان می‌دهد بیش از یک‌چهارم
ساکنان سرزمین‌های اشغالی که عمدتا صاحبان
سرمایه یا در ردیف متخصصان هستند، در صدد
مهاجرت به سایر کشورها هستند.
همچنین از یک سسو ناکامی‌های سردمداران
ایس رژیم در دستیابی به اهداف مسورد نظر و
طولانی شدن جنگ و تبعات آن، افکار عمومی
داخلی را علیه آنها شسورنده و احتمال محاکمه
سران آن و حتی ترور شخص نتانیاهو را افزایش
داده است و از سوی دیگر جنایت‌های بی‌سابقه
صهیونیست‌ها در این جنگ نابرابر و نامتقارن،
نفرت افکار عمومی مردم جهان از اشغالگران را در
پی داشته و همزمان احتمال محکومیت آنها در
دادگاه کیفری بین‌المللی به عنوان جنایتکار جنگی
نیز امکان دامه جنگ را از آنها سلب کرده بود.
در واقع برخلاف انتظار اشغالگران، تداوم

حمایت مردم غزه و فلسطین از اقدامات حماس
و جهاد اسلامی و همزمان تظاهرات مردم دنیا
علیه جنایات صهیونیست‌ها در تمام دنیا (حتی
در دانشگاه‌های اروپا و آمریکا) و قرار گرفتن اخبار
جنایات اسرائیل در صدر خبر رسانه‌های جهان
طی ۴۷۰ روز گذشته، در پذیرش آتش‌بس از
۳- نکته دیگری که برای صهیونیست‌های پرمدعا
غیرقابل تحمل است، میزان تلفاتی است که در
طول ۷۶ سال حکومت نامشروع و تنگین این
رژیم و در هیچ‌یک از نبردهای قبلی صهیونیست‌ها
سابقه نداشته است به طوری که در این ۴۷۰ روز
متحمل ۲ هزار کشته و ۷۰ هزار زخمی شده
و تاکنون خسارت‌های جبران‌ناپذیری را به
اقتصاد این رژیم جعلی، همچنین آمریکا و ایضا
اروپا وارد کرده است. در این رابطه گفته می‌شود
صهیونیست‌ها تا امروز بیش از ۶۳ میلیارد دلار
فقط در غزه هزینه کرده‌اند و این هزینه جز
مواردی است که صرف نبرد با حزب‌الله و حمله
به سوریه و دیگر کشورها کرده‌اند، همچنین به
این موارد باید سایر هزینه‌های ناشی از جنگ از
جمله توقف کامل فعالیت بندر ایلات (تحت تأثیر
حملات نیروهای مؤمن و مقتدر انصارالله یمن)،
هزینه‌های ناشی از تخریب برخی زیرساخت‌ها و
تجهیزات و اختلال در فعالیت‌های اداری و تجاری
به خاطر استمرار بی‌وقفه حملات موشکی جبهه
مقاومت یا مسواردی مثل قطع کامل درآمد‌های
گردشگری این رژیم و امثال آن نیز اشاره کرد.
حجم زیان‌های اقتصادی اشغالگران در حدی
است که این جنگ تنها در بخش گردشگری
بیش از ۵ میلیارد دلار خسارت برای آنها به
ارمعان آورده است که البته به این مبلغ نیز باید
هزینه ۱۰ میلیارد دلاری اسکان بیش از ۶۸ هزار
شهركنشین که از خانه‌های غصبی خود در
مرزها متواری و در سایر نقاط مستقر شده‌اند یا
مواردی مانند افزایش هزینه کشتیرانی، نیز توقف
سرمایه‌گذاری خارجی در سرزمین‌های اشغالی و
فرار سرمایه‌گذاران قبلی را هم افزود. شدت و
استمرار حملات جبهه مقاومت، همچنین تداوم
حملات پراکنده‌رزمندگان فلسطینی نیز مشکلات
آنها را تشدید کرده بود. سرزمین‌های اشغالی در
این ۱۶ ماه هدف بیش از ۲۶ هزار موشک از سوی

www.vatanemrooz.ir

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

در شبکه‌های اجتماعی
@vatanemrooz

پيامک خوانندگان
۱۰۰۰۲۲۳۱

صادرات نفت به چین اهر م توسعه

نفت یکی از مهم‌ترین منابع درآمدی کشور
طی ۱۰۰ سال اخیر بوده، از این رو از اهمیت
راهبردی در نظام اقتصادی کشور برخوردار است.
از نفتی از چند جهت برای اقتصاد کشور اهمیت
دارد که مهم‌ترین بعد آن فراهم آوردن زمینه مالی
برای توسعه اقتصادی در سایر بخش‌های کشور
با استفاده از ارز نفتی یا مابسه‌زای ریالی آن در
بودجه عمرانی است. یکی دیگر از ابعاد راهبردی
نفت در اقتصاد ایران نقشی آن در جبران کسری
پرداخت‌های بین‌المللی کشور برای جلوگیری از
بی‌ثباتی ارزی مزمن در کشور است. از این رو
اساسا هر گاه اقتصاد ایران با کاهش درآمد‌های
نفتی مواجه شده است؛ چه این کاهش بر اثر
تحریم‌ها باشد، چه بر اثر کاهش قیمت نفت، از
محل اختلالات ارزی با تلاطم جدی در تمام ابعاد
مواجهه شده‌است، بنابراین توسعه دیپلماسی انرژی
بویژه مبتنی بر تعامل با کشورهای مشتری‌کالمنافع
و کشورهای مغفول واقع شده طی یک دهه اخیر
از اهمیت راهبردی ویژه‌ای برخوردار است. با روی
کار آمدن دولت حسن روحانی در سال ۱۳۹۲،
رویکرد دولت با تغییر جهت قابل توجهی به سمت
آمریکا و اروپا رفت تا با ابراز مذاکره و رفع تحریم‌ها
امکان ارتقای مبادلات تجاری کشور بویژه فروش
نفت فراهم شود. به عبارتی دولت وقت تلاش
کرد به ارتقای صادرات و تسهیل واردات صرفا از
یک کانال مشخص و منحصر در توافق با غرب
دست یابد. چنین رویکردی که فاقد هرگونه
تنوع‌بخشی به مقاصد صادراتی و مبادی واردات
کشور بود، باعث شد نظام اقتصادی ایران شدیدا
در معرض ریسک تخریب این کانال انحصاری
یعنی مذاکرات و توافق قرار گیرد، بنابراین با
تکانه خارجی مثل خروج آمریکا از برجام، مبادلات
اقتصادی کشور از جمله فروش نفت با اختلال
جدی مواجه شد. به تعبیر علم اقتصاد از آنجا که
تراز پرداخت‌های بین‌المللی کشور یعنی جریان‌ات
ارزی کشور به دلیل وابستگی به نفت شوک‌پذیر
بود، بنابراین تحمل شوک از این محل باعث
جهش انتظارات تورمی عاملان اقتصادی از یک
سو و کاهش شدید رابطه مبادله به معنای توان
واردات در ازای یک واحد صادرات شد، از این
رو این شوک‌پذیری به افزایش نرخ ارز و کاهش
ارزش پول ملی و در نتیجه از تعادل خارج شدن
متغیرهای اقتصادی کشور منجر شد. اما با روی
کار آمدن دولت شهید رئیسی در مرداد ۱۴۰۰ و
اتخاذ رویکرد تمرکززایی در تعاملات خارجی و
ارتقای ارتباطات با کشورهای همپیمان از جمله
چین و نیز توسعه تعاملات با کشورهای مغفول
واقع‌شده مثل کشورهای آفریقایی و کشورهای
حوزه آمریکاسکای لاتین، متعاقبا تجارت خارجی
کشور از جمله صادرات نفت نیز با رشد جدی
مواجه شد و حتی به دوران قبل از تحریم‌های
جدید آمریکا بازگشت. مطابق آمارهای رسمی
اوپیک، تولید نفت ایران با روی کار آمدن دولت
دوباره بعد از سال‌ها در جولای ۲۰۲۳ به رده سوم
تولیدکنندگان نفت اوپیک دست یافت و جایگاه
خود را بازیابی کرد. در نتیجه این صعود در تولید
نفت، متعاقبا صادرات نفت ایران نیز رشد کرد که
متأثر از ۲ عامل مهم بود:

- همکاری راهبردی با چین و صادرات قابل توجه
نفت ایران به این کشور
- تمرکز و سرمایه‌گذاری دولت در ایجاد
پالایشگاه‌های فراسرزمینی

بر این اساس مطابق گزارش تانکرز ترکرز،
صادرات نفت جمهوری اسلامی ایران حتی به
قله ۲،۲ میلیون بشکه نیز رسید که رکوردی قابل
توجه محسوب می‌شد و عملا بیانگر خشتی‌سازی
تحریم‌ها علیه صادرات نفت ایران در دولت شهید
رئیسی بود. نکته مهم اینجاست که مقصد عمده
صادرات نفت ایران چین است و روزانه حدود
۱،۵ میلیون بشکه نفت از مبدا ایران به مقصد
چین صادر می‌شود. از این رو روابط تجاری ایران
و چین در سال‌های اخیر به یکی از محوری‌ترین
موضوعات در عرصه بین‌المللی تبدیل شده است.
یکی از ویژگی‌های بارز این همکاری، مازاد
تراز تجاری مثبت ایران با چین با احتساب
صادرات نفتی ایران به این کشور است. این
سازاد تجاری که از صادرات کالاها و خدمات به
مقصد چین نشأت می‌گیرد، می‌تواند به عنوان
ابزاری مؤثر برای جذب سرمایه‌گذاری چینی‌ها
در ایران تلقی شود که سرمایه‌گذاری چین در
ایران جایگزین انتقال مستقیم ارز شود. یکی از
حوزه‌های کلیدی که ایران دارای ظرفیت‌های
حوزه انرژی بویژه انرژی‌های تجدیدپذیر است. با
توجه به مشکلات عمیق انرژی که کشور با آنها
مواجه است، سرمایه‌گذاری در این حوزه می‌تواند
به طور همزمان به حل این مشکلات کمک کند.
این نوع سرمایه‌گذاری طرف خارجی در ایران از
محل مازاد تراز تجاری میان ایران با او، بویژه در
شرایط فعلی که ایران با تحریم‌های بین‌المللی
مواجه است ...